

nia kemensis samt bestämd af kyrkoherde O. Hagström i Lysvik, Sverige. Fyndet var af särskildt växtgeografiskt intresse, då ingen af föräldrarna numera finnes på platsen och *P. vaginatus* nu för tiden inom vårt land är inskränkt till norra delen af Bottniska viken.

Student R. Frey lämnade följande

Dipterologiska notiser.

I min i dag till publikation inlämnade dipterologiska afhandling behandlas familjerna *Stratiomyidae*, *Xylophagidae*, *Leptidae*, *Tabanidae*, *Acroceridae*, *Asilidae*, *Bombyliidae*, *Therividae* och *Scenopinidae*. Af dessa familjer äro för närvarande från vårt naturhistoriska område kända 138 arter. Sedan år 1861, då E. J. Bonsdorffs förteckning öfver samma grupper utkom, har antalet hithörande arter ökats med cirka 44. Denna ökning beror främst därpå, att sedan nämnda tidpunkt ett rikligt material tillkommit å Universitetets museum; därjämte har sedan Zetterstedts och Bonsdorffs dagar den systematiska dipterologin betydligt utvecklats.

Jag vill icke här dröja vid dessa nykomlingar för vår fauna, utan ber att i stället få omnämna några enstaka arter, som äro af ett visst zoogeografiskt intresse.

Då man nämligen jämför vår dipterfauna med andra länders, kan man på grund af den geografiska utbredningen hänföra de enskilda arterna till olika grupper. En grupp bildas sålunda af de nordliga arterna, som ha sitt hem i norra Europa, men stundom äfven förekomma i mellersta och södra Europas alpstrakter. En annan bildas de central-europeiska arterna, som hos oss vanligen i södra delarna af landet ha sin nordgräns. Att draga en skarp gräns mellan dessa grupper är dock oftast mycket vanskligt. En af de lättast begränsade kategorierna bildas däremot de polära eller boreala arter, hvilka utbreda sig från Fennoskandia

öfver norra Ryssland ända till Sibirien. Hit kunna af de i det ofvannämnda arbetet förtecknade arterna räknas följande:

<i>Ptiolina nitida</i> Wahlb.	<i>Tabanus tarandinus</i> L.
<i>Pt. nigrina</i> Wahlb.	<i>T. confinis</i> Zett.
<i>Chrysops nigripes</i> Zett.	<i>Cyrtopogon pulchripes</i> Loew
<i>Chr. divaricatus</i> Loew	<i>Laphria lapponica</i> Zett.

Jämför man vidare vår dipterfauna med Sveriges och Norges, finner man redan inom de nämnda familjerna rätt stora olikheter. En hel mängd, särskildt i södra Sverige förekommande, sydliga arter saknas hos oss. Å andra sidan förekomma i Finland en del arter, som saknas i Skandinavien, nämligen:

<i>Oxycera centralis</i> Frey	<i>Exoprosopa capucina</i> Fabr.
<i>Atherix ibis</i> Fabr.	<i>E. stupida</i> Rossi
<i>Leptis notata</i> Meig.	<i>Anthrax occultus</i> Meig.
<i>Omphalophora lapponica</i> Frey	<i>Systoechus leucophaeus</i> Meig.
<i>Chrysops divaricatus</i> Loew	<i>Psilocephala fuscipennis</i> Meig.
<i>Cyrtopogon flavimanus</i> Meig.	<i>Scenopinus glabrifrons</i> Meig.
<i>Laphria fuliginosa</i> Panz.	

Härtill kunna ännu räknas två arter, hvilkas förekomst i Finland är osäker, nämligen *Cyrtopogon maculipennis* Macq. och *Anastoechus nitidulus* Fabr.

Däremot förekomma följande arter sannolikt i Sverige, ehuru de dock ej ännu finnas anförda därifrån: *Tabanus solstitialis* Schin., *Cyrtopogon pulchripes* Loew och *Argyromoeba leucogaster* Meig.

Maisteri E. W. Suomalainen oli lähettänyt seuraavan kirjoituksen:

Rantakana, *Rallus aquaticus* L.

Tämän, meidän maassamme sangen harvinaisen, kahlaajan sain joku aika sitten ostaa eräältä Siren-nimiseltä mieheltä, joka oli ampunut linnun Mietoisten pitäjästä joulukuun 15 päivänä 1910. Se oli oleskellut yksinään noin 1/2 km